

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **K. spol. s r. o. „v konkurze“, V.**, IČO: X., o návrhu správkyne konkurznej podstaty **Mgr. J. K., so sídlom Č., na zrušenie konkurzu**, na odvolanie konkurzných veriteľov **Ing. Z. K.**, bytom B. a **J. K.**, bytom B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 174/98-Ga-1818 zo dňa 29. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 174/98-Ga-1818 zo dňa 29. novembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zrušil konkurz vedený na majetok úpadcu K. spol. s r. o. „v konkurze“, V., pre nedostatok majetku a správkyňu konkurznej podstaty Mgr. J. K., so sídlom Č. zbavil funkcie.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že uznesením sp. zn. 51-24K 174/98 zo dňa 11. 06.1998 bol na majetok dlžníka – úpadcu vyhlásený konkurz. Dňa 18. 10. 2010 správkyňa konkurznej podstaty oznámila súdu, že po vyplatení zostatku odmeny správcu, ako aj hotových výdavkov správcu a vyplatení ekonomických služieb s ukončením konkurzu budú všetky finančné prostriedky podľa konečnej správy zo dňa 04. 04. 2006 doplnenej dňa 01. 03. 2010 rozdelené tak, že v majetku úpadcu už nezostanú žiadne finančné prostriedky. Z tohto dôvodu navrhla podaním zo dňa 25. 10. 2010 zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1

písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení (ďalej len ZKV), pretože zanikli predpoklady pre pokračovanie konkurzu. Pretože súčasťou uznesenia o zrušení konkurzu bol aj návrh o zbavení funkcie, rozhodol súd aj o tejto skutočnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie konkurzní veritelia Ing. Z. K. a J. K., obaja ako konatelia úpadcu. Odvolanie odôvodnili tým, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a jeho rozhodnutie, ktorým zrušil konkurz pre nedostatok majetku, je nepreskúmateľné a týmto postupom porušil právo odvolateľov na súdnu ochranu a spravodlivé prejednanie veci v súlade so zákonom.

Krajský súd schválil konečnú správu v znení, že na vyplatenie veriteľom zostáva 40 479,04 Eur, preto bolo povinnosťou súdu vydať po právoplatnosti rozhodnutia o konečnej správe rozvrhové uznesenie podľa § 30 ods. 1 a § 32 ZKV a sumu 40 479,04 Eur pomerne rozdeliť pre oddelených a ostatných konkurzných veriteľov. Tento záver vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Obo 69/2010-1803 z 31. 08. 2010.

Rozhodnutie o zrušení konkurzu súd odôvodnil výlučne tým, že zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV navrhla správkyňa konkurznej podstaty. V rozhodnutí o zrušení konkurzu sa nič neuvádza, na základe ktorého zákonného ustanovenia bol konkurz zrušený, pričom dôvod, pre ktorý bolo v tomto štádiu konkurzného konania – po speňažení majetku a po schválení konečnej správy – navrhnuté zrušenie konkurzu, je zmätočný.

Dôvod na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV nie je možný, pretože počas konkurzu boli uspokojené nielen výdavky a odmena správcu, ale aj pohľadávky proti podstate vo výške 273 695,47 Eur a náklady správy podstaty 40 183,897 Eur. Ak by konkurzná podstata nedisponovala dostatkom peňažných prostriedkov ani na pomerné rozdelenie pre oddelených veriteľov, ani pre ostatných veriteľov, ktorí sa uspokojia v rozvrhu, v konečnej správe malo byť uvedené, že na uspokojenie veriteľov zostáva suma vo výške 0,- Eur. V schválenej konečnej správe zostal nevysvetlený záporný rozdiel vo výške – 74 282,62 Eur medzi celkovými príjmami (prvý riadok v sume 354 358,48 Eur) a ostatnými riadkami výrokovej časti uznesenia o schválení konečnej správy. Suma 74 282,62 Eur predstavuje

peňažné prostriedky, ktoré patria do príjmov konkurznej podstaty a boli v konkurze spotrebované. Ak je v schválenej konečnej správe uvedené, že pre konkurzných veriteľov ostáva na rozdelenie suma 40 749,04 Eur, tak uvedenou sumou musí konkurzná podstata reálne disponovať. Správkyňa sumu určenú pre veriteľov musí presne vyúčtovať. Vyúčtovanie peňažných prostriedkov určených na uspokojenie troch oddelených veriteľov a ostatných konkurzných veriteľov správkyňa doteraz nepredložila.

V prípade, že úpadca, ktorému vznikla v dôsledku porušenia pravidiel pri vyhlásení konkurzu, pri správe majetku počas konkurzu a pri speňažovaní majetku škoda veľkého rozsahu, by stratil postupom súdu možnosť vymáhať náhradu škody v dôsledku toho, že zánikom úpadcu zanikne aj funkcia jeho konateľov, ktorí sa v mene a na účet úpadcu nebudú môcť domáhať práv a majetkových nárokov nielen voči správkyňi konkurznej podstaty, ale aj v dôsledku nesprávneho súdneho rozhodnutia, lebo hrozí, že postupom súdu takáto možnosť zanikne. Predchádzajúce pochybenia súdov nemôžu viesť k zmareniu opravných prostriedkov.

Odvolytelia preto navrhli, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V predmetnej veci konkurzný súd uznesením sp. zn. 51-24K 174/98-G zo dňa 17. júna 2010 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa **21. 10. 2010** (č. l. 1790). Vo väčšine prípadov po právoplatnosti tohto uznesenia by malo byť vydané rozvrhové uznesenie (§ 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní). Rozvrhové uznesenie je jedným z posledných úkonov súdu a jeho splnenie je základným predpokladom skončenia konkurzného konania (§ 44 ods. 1 písm. b/).

Z uznesenia o schválení konečnej správy jednoznačne vyplýva, že na uspokojenie veriteľov bola určená čiastka **40 479,04 €** po odrátaní uhradených pohľadávok proti podstate v sume **273 695,47 €**. Oddelení veritelia v zmysle § 28 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej ZKV) sú traja, ktorí sú označení spolu s vyčíslenou sumou na uspokojenie (č. l. 1736). Z troch oddelených konkurzných veriteľov bol podľa konečnej správy počas konkurzu na základe opatrenia súdu zo dňa 02. 03. 2010 uspokojený iba oddelený veriteľ U. T. L. so sídlom na C., ktorému správkyňa vyplatila suma 25 000,-- €. Správca konkurznej podstaty síce upozornil konkurzný súd, že nebude môcť uspokojiť všetky pohľadávky v plnej výške vzhľadom na zostatok sumy na účte úpadcu, ktorú však nevyčíslil a ani nekonkretizoval vzniknuté výdavky súvisiace so zrušením konkurzu. Neoznačil a nepreukázal, ktorých ďalších oddelených veriteľov pohľadávka bola uspokojená a v akej výške. Konkurzný súd udelil súhlas dňa 21. 10. 2010 len na vyplatenie odmeny predchádzajúcemu správcovi JUDr. E. Š. vo výške 12 532,10 € a zostatku odmeny správcu v zmysle žiadosti zo dňa 18. 10. 2010 bez bližšej špecifikácie. Následne podaním zo dňa 25. 10. 2010 správca konkurznej podstaty podal návrh na zrušenie konkurzu z dôvodu, že na účte úpadcu je **0 stav finančných prostriedkov**. Predložená fotokópia o zrušení účtu nie je relevantným dôkazom o tom, aký stav peňažných prostriedkov bol na konkurznom účte pred jeho zrušením a aké položky boli z neho uhradené, resp. či čiastka pripadajúca na uspokojenie veriteľov vo výške 40 479,04 € bola v zmysle schválenej správy o speňažení konkurznej podstaty vyplatená oddeleným veriteľom v priebehu konkurzného konania. V opačnom prípade bol súd povinný postupovať podľa § 30 ZKV, t. j. vydať rozvrhové uznesenie.

Konkurzný súd zrušil konkurz bez toho, aby odôvodnil, prečo nemôže konkurzné konanie byť úspešne zakončené rozvrhom, resp. neskúmal splnenie podmienok pre postup podľa § 44 ZKV a v odôvodnení napadnutého uznesenia je len strohý odkaz na oznámenie správcu konkurznej podstaty zo dňa 25. 10. 2010, ktorým správca dal súdu na vedomie, že požiadal peňažný ústav o zrušenie účtu úpadcu.

Keďže súd vychádzal z neúplného zisteného skutkového stavu a pre nedostatok dôvodov je taktiež napadnuté uznesenie nepreskúmateľné, odvolací súd ho podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Alena P r i e c e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová